

Παραντζιελιές

Παιδικιά μου 'λάτε σύγκοντα να 'σιετε τις ευτσιές μου
 Γιατί εγώ πκιόν εν μπορώ καμιάν δουλιάν να κάμω
 Για να σας πω τις ύστερες δκυό τρεις παρατζιελιές μου.
 Πκιόν ο τζιαιρός μου κόντεψεν εγώ πων να πεθάνω.
 Δκυό λόγια θέλω να σας πω τωρά που 'μαι κοντά σας
 Να τάθ θυμάστε πάντα σας πων να 'μαι μακριά σας

Πρώτον 'πο ούλλα εν η τιμή γιατ' εν 'εσαι λουάριν
 Να την βαρέση παν' στην γη, ούτ' 'εσαι τίποτ' άλλον
 Που να στιμιάζουσιν οι λαs τζι' έχουν την τζιαι κάμάριν
 Απού μεάλον ως μισίιν τζι' απού μισίιν ως μιάλον
 Να βλέπετε την σαν το φως των δκυό των αμμαδκιών σας
 Εν τζι' έρκεται άμα χαθή ποττέ της ταπισόν σας.

Το σιέρι σας ναν παστρικόν ποττέ του να μεν κλέφτη
 Ούτε στον νουν σας την κλεψιάν να βάλλετε πιλέ μου
 'Εσαι Θεόν που πανωδκιόν δικάζει τζιαι παιδεύκει
 τζιείνον που κάμνει την κλεψιάν. 'Εσαι τον νουν σου γιέ μου.
 Κάλιον το πλάσμα να πεινά ναν' όφτσειερ' η τζυλιά του
 Παρά να πουν τα έχη του πως εν που την κλεψιάν του.

Μεν κατατρέξης κορασιάν για να την ατιμάσης
 Γιατ' αν το κάμης τιμασιές μόνον εν να κεράσης
 Καλλίττερα μιαν εκκλησιάν να πάης να χαλάσης.
 Εάν το θέλης που καρκιάς μαζίν της για να ζήσης
 Που τους γονιούς της ζητα την με τους προξενητάες
 Να σου την δώσουν με ευτσιές τζι' όι με τους καθκάες.

Συγχώρα όσους άκουσες πως σε κακολοούσι
 Βοήθα αρώστους τζιαι φτωχούς ανάγκην όταν έχουν
 Αγάπ' αντί να τους μισάς τζιείνους που σε μισούσιν
 Ξέχαστ' αυτό που σου 'καμαν όσοι σε κατατρέχουν.
 'Ετσι μπροστά στον Πλάστην σου θα πας φκαριστημένος
 τζιαι εν ν' ακούσεις το γλυτζιούν «Εσύ συγχωρεμένος»

ΣΤΕΛΙΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ